

11 Μαρτίου 2018.

Εἰς τήν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνή-
σεως (Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).

Μάρκου 8, 34 – 9, 1.

Ἡμέρα πανεπίσημη σήμερα ἄγει ἡ Ἐκκλησία
μας. Ἡμέρα πού ὑψώνεται μπροστά στά
έκατομμύρια τῶν ὀρθοδόξων τό σύμβολο τῆς πίστε-
ως, ὁ Τίμιος Σταυρός. Δέν θά ὑπερβάλαμε ἂν λέγα-
με ὅτι ὁ Τίμιος καί Ζωηφόρος Σταυρός τοῦ Κυρίου
μας εἶναι τό πλέον ἀναγνωρίσιμο σύμβολο παγκο-
σμίως. Κανένα ἄλλο κοσμικό ἢ θρησκευτικό σύμβολο
δέν τό καταλαβαίνει ὀλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα τόσο
εὔκολα ὅσο τόν Τίμιο Σταυρό. Ἀκόμη καί οἱ
ἀλλοεθνεῖς καί οἱ ἀλλόθρησκοι ἀναγνωρίζουν τό
Σταυρό, ἀκόμη καί ἂν δέν τόν ἀποδέχονται, ἀκόμη
καί αὐτοί πού ἀπορρίπτουν τό Εὐαγγέλιο.

Τί εἶναι ὁ Σταυρός γιά τούς ὀρθοδόξους; Δέν θά
μᾶς ἔφταναν πολλές ὥρες καί ἡμέρες, γιά νά
ἀναπτύξουμε καί νά ἐξαντλήσουμε τό θέμα. Ἄς
δοῦμε, ὅμως, τρία πράγματα πού εἶναι γιά μᾶς ὁ
Τίμιος Σταυρός. Πρῶτον, ὁ Σταυρός εἶναι γιά τόν

ὀρθόδοξο πιστό τρόπον ζωῆς. Δεύτερον, εἶναι σύμβολο νίκης καί ὄπλο κατά τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ. Τρίτον, εἶναι τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας.

Πρῶτον, ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι τρόπος ζωῆς. Ὁ Σταυρός εἶναι τό σύμβολο τῆς πίστεώς μας στό Θεό. Ὁ Θεός, λοιπόν, πού βρίσκεται πάντοτε ἀνάμεσά μας, μάς ὑποδεικνύει καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο καλούμαστε νά ζήσουμε. Ἐκεῖνος εἶναι πού μάς λέγει: «ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθείτω μοι». Ὁ Σταυρός ἔτσι ἀπό ἀπλό θρησκευτικό σύμβολο, πού θά μπορούσε νά ἦταν, γίνεται τρόπος ζωῆς. Ὁ ὀρθόδοξος πιστός ζεῖ σταυρικά. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπάει τό Χριστό ἐπωμίζεται τόν προσωπικό Σταυρό του καί ἀκολουθεῖ τά χνάρια πού ἄφησε στήν πορεία του ὁ Λυτρωτής. Ὁ πιστός σταυρώνει καθημερινά τά πάθη του καί σταυρώνεται καί ὁ ἴδιος χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ διπλανοῦ του. Ὁ δρόμος τῆς πίστεως εἶναι δρόμος πονεμένος. Ὅποιος ἀποφασίζει νά ἀγαπήσει καί νά ἀκολουθήσει τόν Κύριο γνωρίζει ὅτι θά σταυρώνει καθημερινά τίς μικροπρέπειές του καί θά σταυρώνει

ται καθημερινά από τούς μικροπρεπείς, πού ἀρέσκονται στό νά σταυρώνουν τούς διπλανούς τους. Ὁ πιστός πού ζεῖ σταυρικά δίνει τό αἷμα του καί τή ζωή του ὀλόκληρη γιά τήν ἀγάπη τῶν ἄλλων, χωρίς νά περιμένει ἀπό ἐκείνους οὔτε ἀκόμη καί αὐτό τό «εὐχαριστῶ». Ὁ πιστός πού ζεῖ σταυρικά ματώνει στόν πόλεμο κατά τῶν παθῶν του, διότι δέν εἶναι εὐκόλο νά σταυρώνεις τόν ἐγωισμό σου, νά παραιτεῖσαι καί νά ἀπαρνιέσαι συνεχῶς τό θέλημά σου καί νά ἀπαρνιέσαι τίς ἡδονές καί τίς ἀπολαύσεις, πού τόσο πλουσιοπάροχα χαρίζει ἡ ἁμαρτωλή κοινωνία μας. Δέν εἶναι εὐκόλο νά ὑποτάσσεσαι μέ μετάνοια στόν πνευματικό σου καί νά κάνεις ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού ἐκφράζεται μέσα ἀπό τίς δικές του ὁδηγίες.

Δεύτερον, ὁ Τίμιος Σταυρός εἶναι σύμβολο νίκης καί δυνάμεως γιά τόν πιστό καί πολύτιμο ὄπλο στόν πνευματικό του ἀγώνα. Ὁ ἄνθρωπος πού ζεῖ σταυρικά πονάει ἀπό τούς καθημερινούς πειρασμούς καί τίς ἀμέτρητες δοκιμασίες, πού τοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ ζωή. Στό θέατρο τοῦ παραλόγου, πού παίζεται καθημερινά γύρω μας, δεχόμαστε τά ἀδυσώπητα χτυ-

πήματα τῆς ζωῆς πάνω μας καί ὁ μόνος τρόπος νά πάρουμε δύναμη εἶναι νά ἀτενίζουμε τό Σταυρό τοῦ Κυρίου. Κάθε φορά πού προσβλέπουμε στόν Τίμιο Σταυρό θυμόμαστε πώς, ὅποια ἀδικία καί ἄν ὑποφέρουμε, δέν θά εἶναι μεγαλύτερη ἀπό τήν ἀδικία πού ὑπέμεινε ὁ ἀναμάρτητος Ἐσταυρωμένος. Ὁ Σταυρός μᾶς δείχνει τό δρόμο τῆς ἀγάπης καί τῆς συγγνώμης. Ὁ Σταυρός μᾶς θυμίζει ὅτι πρίν ἀπό μᾶς πόνεσε Ἐκεῖνος πού χάρισε στόν κόσμο τήν ἐλπίδα. Ἄν πόνεσε ὁ ἀναμάρτητος, πόσος πόνος ἀλήθεια ταιριάζει σέ μᾶς, τούς ἁμαρτωλούς; Ἄν Ἐκεῖνος συγχώρεσε πάνω ἀπό τό Σταυρό Του, τήν ὥρα τοῦ ὑπέρτατου πόνου, δέν πρέπει κι ἐμεῖς νά κάνουμε τό ἴδιο; Σ' αὐτή τή συγγνώμη καί τήν ἀγάπη, πού προσφέρει ὁ Σταυρός, βρίσκεται καί ἡ δύναμή του. Δέν ὑπάρχει μεγαλύτερη δύναμη στόν κόσμο ἀπό τή δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὅπου χαράσσεται ἐκμηδενίζεται ἡ δύναμη τοῦ διαβόλου καί ἐξαφανίζεται κάθε σατανική ἐνέργεια. Ἔχουμε κάποιον πειρασμό πού μᾶς ταλαιπωρεῖ; Ἔχουμε κάποιο λογισμό πού μᾶς καταθλίβει; Νιώθουμε ὅτι κινδυνεύουμε νά μολυνθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία; Ἄς

χαράξουμε πάνω μας τό σημάδι τοῦ Σταυροῦ καί ἀμέσως θά διαπιστώσουμε τή δύναμή του. Ἡ μάνα σταυρώνει τό παιδί της, γιά νά τό προστατέψει ἀπό κινδύνους. Ἡ σύζυγος σταυρώνει τό σύντροφό της, ὅταν φεύγει γιά τή δουλειά του, γιά νά μήν πάθει κάποιο κακό. Ὁ ὁδηγός σταυρώνει τό τιμόνι του, γιά νά ἔχει καλή πορεία. Οἱ πατέρες μας σταύρωναν ἀκόμη καί αὐτά πού ἔπιναν καί αὐτά πού ἔτρωγαν, γιά νά τά προστατέψουν ἀπό κάθε μολυσμό. Φοροῦμε τόν Τίμιο Σταυρό πάνω μας καί νιώθουμε ἀσφάλεια. Τόν βάζουμε στά παιδιά μας καί στά βρέφη ἀκόμη, διότι γνωρίζουμε ὅτι αὐτός δημιουργεῖ μία ἰσχυρή ἀσπίδα προστασίας ἀπό κάθε κακό καί ἀπό κάθε σατανική ἐνέργεια. Ὁ Τίμιος Σταυρός μαζί μέ τήν ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ κάνει τόν πιστό ἄτρωτο καί πανίσχυρο σέ κάθε δοκιμασία καί πειρασμό.

Τρίτον, ὁ Ζωηφόρος Σταυρός εἶναι τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας. Τό πόσο γερό εἶναι ἓνα οἰκοδόμημα ἐξαρτᾶται ἀπό τά θεμέλια πού ἔχει. Ἡ Ἐκκλησία παραμένει δυνατή καί θά παραμένει πάντοτε δυνατή, ἐπειδή θεμέλιό της ἔχει τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ.

«Καί πύλαι Ἰδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», μάς εἶπε ὁ Κύριός μας καί ἰδρυτῆς τῆς. Ἡ δύναμη τῆς Ἐκκλησίας πηγάζει ἀπό τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἔτρεξε πάνω στό Σταυρό τήν ὥρα τῆς θυσίας Του. Αὐτό τό αἷμα ποτίζει τήν Ἐκκλησία μέσα ἀπό τό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί ἐνώνει τούς πιστούς μέ τόν Κύριο. Αὐτή ἡ ἐνωση τῶν πιστῶν μέ τό Χριστό μέσα ἀπό τή Θεία Λειτουργία κρατάει τήν Ἐκκλησία ζωντανή. Ὅσο ὁ Λυτρωτής θά προσφέρει ἀφειδώλευτα τό αἷμα Του στούς πιστούς, γιά νά κοινωνοῦν μαζί Του, τόσο θά ζωντανεύει καί θά ἀναπτύσσεται καί ἡ Ἐκκλησία Του. Γι' αὐτό ἔχει μεγάλη σημασία νά κοινωνοῦμε συχνά τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἡ ὠφέλεια δέν εἶναι μόνο προσωπικά δική μας. Μέσα στό Ἁγιοπότηρο βρίσκεται ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία καί κάθε φορά πού κοινωνοῦν οἱ πιστοί ἀναθάλλει καί δυναμώνει. Ἡ ἐνωσή μας μέ τό Χριστό σημαίνει καί ἐνωση μέ τά ἄλλα μέλη τοῦ σώματός Του. Αὐτή ἡ εὐλογημένη ἐνωση ἐπιτυγχάνεται κάτω ἀπό τή σκιά τοῦ Σταυροῦ, ἀφοῦ ἐκεῖνος στάθηκε ἡ ἀφορμή νά ποτίσει ὁ Λυτρωτής τόν κόσμο μέ τό Αἷμα Του.

Ἄς προσέλθουμε, λοιπόν, μέ εὐλάβεια σήμερα
στόν Τίμιο καί Ζωηφόρο Σταυρό τοῦ Κυρίου. Ἄς τόν
ἀσπασθοῦμε μέ ταπείνωση, ἄς τόν χαράσσουμε στό
σῶμα μας μέ πίστη καί ἄς τόν φοροῦμε ὄχι μόνο ὡς
κόσμημα ἀλλά καί ὡς ζωντανό σύμβολο, πού θά μᾶς
θυμίζει τό σταυρικό τρόπο τῆς ζωῆς μας, τήν πανί-
σχυρη δύναμη πού θά βρίσκουμε κοντά του καί τό
πόσο σημαντικό εἶναι αὐτός ὁ Σταυρός νά μᾶς
ὀδηγεῖ στή συχνή κοινωνία τοῦ Σώματος καί Αἵμα-
τος τοῦ Χριστοῦ μας, γιά νά μᾶς δίνει δύναμη ἢ
Ἐκκλησία, στήν ὁποία ἀνήκουμε, καί νά παγιώνεται
ἡ σωτηρία μας. Ἀμήν.